

Tweedekamermuis, een aanwinst voor de collectie

Kees Moeliker [conservator, Natuurhistorisch Museum Rotterdam; moeliker@hetnatuurhistorisch.nl]

▲ Tweedekamermuis, nog in het vlees en in de val, met de enveloppe waarin zij bezorgd werd. (Kees Moeliker)

Rond de jaarwisseling kwam de muizenplaag op het Binnenhof in het nieuws. Er was sprake van overlast en de knaagdiertjes werden fanatiek bestreden. Dit leek mij een buitenkans om een mooie serie dode Tweedekamermuizen te verwerven voor Het Natuurhistorisch. Haagse muizen ontbraken sowieso in de collectie, laat staan exemplaren van zo'n aansprekende locatie als het vaderlandse parlamentsgebouw. Een Kamermuis zou naadloos passen in onze groeiende verzameling dode-dieren-met-een-verhaal die wordt aangevoerd door de inmiddels legendarische Dominomus.

Voor mijn verzoek belandde ik uiteindelijk bij de afdeling voorlichting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Ik hoorde de voorlichter even slikken voordat hij mij antwoordde: "Ik ga het navragen. Wij bellen u terug." Nog dezelfde dag bereikte mij het officiële standpunt inzake dode muizen: 'De Tweede Kamer stelt ongedierte, dode beesten en ander afval niet beschikbaar aan derden, ook niet voor collecties.' Duidelijke taal, maar wel een beetje flauw. Mijn hoop was toen gevestigd op

parlementariërs en kamerklerken die een dode muis naar buiten zouden willen smokkelen. Diederik Samsom bood zijn hulp aan maar twitterde terughoudend "Nou, als ik er één aantref. Maar die kans is klein hoor. De vallen worden hier consciëntieus 'geleegd'." Er volgde een maand stilte rond de Tweedekamermuis.

Dienst envelop

Tot maandagavond 13 februari 2012 onze kinderoppas een pakketje aanpakte van een persoon die nadrukkelijk anoniem wenste te blijven. Het was een dikke dienst envelop van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (model TK-9), in dikke blokletters beschreven met 't.a.v. Kees Moeliker Hierbij "de Kamermuis".' Het poststuk bevatte inderdaad een muis, nog in de klapval die het diertje had genekt.

Inmiddels is de muis geprepareerd (in de val) en opgenomen in de collectie onder catalogusnummer NMR 9990-003072. Sectie wees uit dat het een verder gezond jong vrouwtje van de huismuis (*Mus musculus*) is. Haar maag bevatte broodresten, en ze was met pindaas als lokmiddel gevangen in een professionele muisval van het type Snap-E®.

Deep Throat

Het museum is de anonieme schenker dankbaar. In de wandelgangen wordt de gulle gever inmiddels liefkozend *Deep Throat** genoemd. De enige twijfel over de herkomst van de muis die ik via Radio Rijnmond mocht communiceren, berust op de vangmethode: de Partij voor de Dieren had er namelijk voor gezorgd dat de dodelijke klapvallen waren vervangen door diervriendelijke inloopvallen. Prompt meldde *Deep Throat* zich 14 februari weer met een brief op mijn deurmat, met het fotografische bewijs dat er nog steeds klapvallen gebruikt worden in het Kamergebouw. Ik ben er inmiddels van overtuigd dat we een echte Tweedekamermuis in de collectie hebben opgenomen. Mocht *Deep Throat* dit lezen, dan zouden we graag wat details (gebouw, verdieping) van de vangstlocatie ontvangen. ◀

De Tweedekamermuis is in het museum te zien samen met de Traumameeuw, de Dominomus, de McFlurry egel en de onthoofde kanarie van Kollummerzwaag.

▲ Snap-E® klapval bij telefoontoestel van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; 14 februari 2012. (Deep Throat)

* Naar de verklikker in het Watergateschandaal (1972).